

Социјално осећање омладине и сексуалност

Код младића који доживљују сексуалне сукобе, кризе и борбе, сем субјективног типа који расправља са собом и другима, бележи своја опажања и мисли у исказима и дневнику и тежи за разјашњењем својих доживљаја и спокојством, постоји и социјални тип чија се пажња управља не само на душевни живот него и на друштвену акцију, и чија се полност потискује јаким друштвеним осећањем и интересом за рад у васпитној заједници.

Другарске и пријатељске везе између чланова најмањих група у разредима појачавају се заједничким вежбањем у оцењивању и самокритици, и они улазе у васпитне заједнице посвећене борби за правичност у друштвеним односима. Развија се интерес појединаца за самокритику као радњу која има вредност за рад у друштву. Групе младића стичу тачна знања

o polnom životu i raspravljaју о сексуалном питању, и постају заједнице које се брину о правилном васпитању појединаца и врше колективни надзор над њима, да би се оспособили за успешну социјалну делатност. Има образованих сеоских младих који стварају духовни додир са својим вршњацима на селу и помажу њихово правилно сексуално развијање и увођење у културну акцију.

Колективним васпитањем у заједници сузбијају се себична тежња и наклоност издвајања у и пољној разузданости. Многи младићи, када дођу у такву заједницу и доживе социјалну симпатију, напуштају погрешан суд о себи и критички разматрају своје држање према сексуалности и полном питању. Социјалном акцијом и вежбањем у самокритици и надзору над собом ослобађају се низа заблуда и лажи и показују трпељивост према туђим мишљењима и самосталност у стварању. Етички развитак се помаже размишљањем о личним доживљајима и радњама, померањем пажње на принципе друштва и идеални циљеви. Личност која младићима у васпитној заједници служи као етички узор, спречава код њих превласт самољубљиве сексуалне пожуде и склоности полном насиљу и изопаченостима. За формирање етичких идеала код младежи имају важну правилна самокритика, саморадња и васпитачево потврђивање њених судова о вредностима у заједници која се стара о социјалном васпитању и правилном сексуалном развоју својих чланова.

Критичка мисао, управљена на психички ток, на сузбијање наметљивих сексуалних слика и сугестивних утицања, појача се расправљањем о вредностима у васпитној заједници. Својим одређеним ставом према духовном животу и сексуалности она не допушта да појединцима овладају слике за које се упорно држи сексуална пожуда и које стварају дисхармонију тендеција и доводе до нетрпељивости и покушаја отимања слободу другима. Она обезбеђује надмоћност духовних вредности. Покреће младиће на самокритику и надзор над собом. Ниске тежње и слике, наклоност обмањивања себе и других губе се како оштра мисао продре у душевна дешавања и када се психички токови одређују идеалним циљевима. Што је јача тежња младића да проматра себе у разноврсним животним околностима тим више опада снага слика које се јављају у спојевима сексуалном жудњом и наклоношћу насиљима. Младић почиње да стиче моћ над собом и унутрашњу слободу. А потстреке ово саморазвијање добија он у васпитној заједници која тражи од чланова интензивну самокритику, самосталност у мишљењу, савлађивање грубе чулности и себичности, смишљену социјалну акцију, борбу за правичност и истину.

Не може се придати опште важење мишљењу да се полно васпитање за време пубертета мора ограничити на то да се младић што је могућно више одваја од сексуалне сфере. Код многих младића сузбијање јаких полних жеља доводи до обратив навала нагона не ако их одвајамо од сексуалне сфере, него ако у њима пробудимо и развијемо интерес за самонадзор и критички став према средини и добу, тако да могу увек владавати својим тежњама, одрећи се штетних чулних уживања, неговати код себе социјално осећање и своју вољу потчинити општим интересима заједнице. Наша грађа о душевном животу омладине из разних друштвених слојева показује да се у самонадзору и савлађивању себе донекле вежба и једна група не-образованих сеоских младића који осећају значај чедности за свој развитак и отпорност у животnoj борби и за напредак друштвене заједнице. Њихова упорност у одржавању сопствене чедности је израз тежње за личноm срећом заједнице. Права васпитна заједница негује код појединаца социјално осећање и критички став према догађајима и људима и олакшава му савлађивање грубе сексуалности, често удружене са непоштовањем права јединке и друштва и одузимањем слободе другима.

Др. Слободан Поповић